

MONITOR

Na R. P. 1777.

Nro: LI.

Dnia 25. Czerwca.

~~-----~~

*Et Francmasones sveta levitate futuri,
Poninski in Sarmatid. Sat.*

Mości Panie Monitor.

Dotąd masz W M Pan tę zaletę y rozumienie o sobie w umysłach obywatelskich, żeś iest nie parcyalnym, albo iak teraz mówią, bezstronnym obywatelem; do nikogo w szczególności, do dobra tylko powszechnego przywiązanym, w rzeczach wątpliwych ku żadney się z stron nie nachylającym, każdemu zaś, ile do
C c c bremu

bremu do usłuzenia prędkim y ochoczym.

Chcieyże tedy W M Pan y to pismo moje z nie mnieyszą ochotą przyiąć y dopomodz mu staraniem swoim, aby na widok publiczny wyjść mogło. W czym ieżliby wątpliwość iaka zwłokę czynić miała, racz W M P. ten szkrupuł tym argumentem uprzatnąć: iż o tym wszystkim, cokolwiek jest pod słońcem, źle lub dobrze ludzie za zwyczaj dysputuią; z tych zaś dysput czyli sporow prawda się nakoniec wydobywa, ktora jest naywyższym dobrem. Pisali wolnym y piorem y zdaniem *Francomasonowie*, co rozumieli; niechże też tę wolność pisania y inni mają, aby się iasnieysza prawda z tąd pokazała. Uczyniż W M P. przyiemną rzecz *publico*, á sobie nie mniej chwalebna, gdy sposob podasz do wyszukania y odkrycia prawdy, uczynnym przyięciem listu mego do przyiaciela, y onego umieszczeniem między
swe

swe pisma, powszechną dotąd approbacyą znaydujące. Jestem z należy-
tym uszanowaniem &c.

List do pewnego Przyjaciela.

Bardzo mi jest szacowna przyjaźń
W. M. Pana, która, iak uważam, mo-
cno roście między nami y nie mniej
nas łączy w otworach serca, iako w ied-
nychże sentymentach umysłu. Ode-
brałem świeżo list od W M Pana wraz z
książeczką pod tytułem: *Zwycięstwo
prawdy, czyli Framazonia zemszczona*:
odkrywasz tam W M Pan swoje nie-
które myśli y powątpiwania, prosisz
mnie ozdanie lub icy approbatę, oś-
wiadczaś się w ręście, iż chcesz bydź ze-
mną iedney myśli, byłem ią W M Pa-
nu odkrył; chętnie na to przyślaię y
ctwieram się mu krotko.

Wiadoma jest W M Panu krytyka,
która czego uczy, nie podobna abyś
nie wiedział iako nauki tak potrze-
bney,

bney, tak użyteczney iak piſzącemu, tak czytającemu, a która zdaie ſię być zawsze lepszą, gdy ieſt ukrytą w myśli, niżeli gdy bywa okreſloną piorem, z tey miary iż bardziey zwykła ćmić prawdę, niżeli onę wyluſzczać; a do tego delikatność w tey mierze powodować nami powinna. Szukaymyż tylko prawdy iako Filozofowie, po mimo wſzelkich przeſądow cudzych y uporu; ſzukaymy powtore cnoty iako chreſcianie mimo wſzelkich zelżywoſci y obełg: bądźmy przyiaciołmi autora piſzącego, ale bądźmy więkſzemi przyiaciołmi prawdy. *Amicus Socrates, amicus Plato, amica magis veritas.* Względem materyi, o ktorey ſię piſze, upewniam W M Pana, iż ona nie ieſt małej wagi, tycze ſię ona Religii naſzey, ieżeli nie ieſt iej oczywiſcie ſzkodliwą, zawsze iednak ieſt w podeyrzeniu. Zarzuty niektore tamże w tey książeczce wyłozone ſą tego dowodem; y iako one
fa

są prawdziwie nasze, tak nie są dostatecznie zbite od przeciwników, zdrożność wielką w ich odpowiedziach okazując.

Weźmy tylko sobie przed oczy Logikę czyli prawdomyślną naukę, ta nas obroni od przesądów y uprzedzeń; nauczy gruntownych początków, a z nich dobrych wniosków; aby się nie uskarżali przeciwnicy na naszą nieumiejętność. Zaczniemy.

rmo Gdyby *Framasonia* nie miała za swoy zamiar rzeczy przeciwnych Religii Chrześcijańskiej, nie staraliby się ich ukrywać kościołowi, gdyż ukrywanie tajemnic Kościołowi St. Matce naszej, jest występkiem.

Nasz to jest prawda zarzut, a zbił go? o to osądzono za nie dobry wniosek wypływający z początku fałszywego, iaki był; że *każda tajemnica ukryta kościołowi, jest występkiem.* Na poparcie tego, przytoczyli tajemnice
Ga.

Gabinetow, Chymii, Medycyny, Rzemiosła, które się bynajmniej nie tyczą kościoła.

Z tym wszystkim, niech mi się tu godzi usprawiedliwić ten zarzut; Bo proszę o co tu gładzie. Autor powiada, iż tu sądzić nie można, nie znając rzeczy; wszakże kiedy na innym miejscu mówi, iż *Bractwo* jest to towarzystwo sekretu, już tym samym podaie materją do sądenia przynajmniej powszechnie.

Wchodzę ja w gatunek sekretow, już nie partykularnych, między osobą à osobą, ale sekretow powszechnych tyczących się całego Towarzystwa owego. Albo to są Sekreta gabinetu; ależ to byż nie może, inaczej byłby to spisek buntowniczy na przeciwko stanom y Rządowi, jako sam się autor z tego oczyfca; albo to są Sekreta chymii, medycyny, rzemiosła lub kunsztu jakiego; ależ czyli każdy członek tego Towarzystwa będzie zdolny w przyłączeniu

czeniu się do niego? albo to są Sekreta przyjaźni, zapomożenia y miłosierdzia wzajemnego; ale coż po takim Towarzystwie, oto mamy Świat cały. Towarzystwo największe, a przecie ledwie w pogodne chwile natura zobowiąże człowieka do tych uczynności, a innych czasów y obowiązek względem samych Chrzescianza ledwie dokaże; albo to są sekreta czczonej tajemnicy y iedynego nic; lecz czyliż może padać ta płochość na takowe towarzystwo, żeby się nawet przyśięgą zobowiązało na szczerę nic? Muszą więc być sekreta przeciwne Religii, lub iey obyczajom. A jeżeli tak jest, czyliż nie toż samo opiewa nasz zarzut, y czyliż się nie dobrze wnosi; iż wszystkie rzeczy przeciwne Religii a ukryte kościołowi są występkiem; a że sekreta *Framazonii* są przeciwne Religii; więc one są występkiem. Nie ten to jest grunt tego zarzutu, iakoby każda

tajemnica kościołowi ukryta, miała być występkiem, ale tylko ta, która jest przeciwną Religii; słowa samego zarzutu zdają się być najjaśniejsze.

Nie wchodzę w dalszą rozprawę, pokazawszy tylko dobrze początku y wniosku zarzutu. Po mimo jednak tego możesz się w Pan domyślić y uczynić sobie dalsze wnioski, które zawsze na to wypadną, y utworzą mu myśl moją; iż te sekreta tego Towarzystwa, jeżeli nie są przeciwne Religii, tedy są zawsze próżne y daremne z racyi wzwyż namienionych.

Reszta potym.

